

Børnehjem, som for Tiden indlade sig paa at tage vanskelige og vanartede Børn af den Art, som anbringes paa Himmelbjerggaarden, kun er Plads til i alt ca. 500 Dreng, udgøre Pladserne paa Himmelbjerggaarden saaledes en meget betydelig Del heraf, og allerede nu kan Himmelbjerggaarden vanskelig undværes som Anbringelsessted for vanskelige og vanartede Børn. Ganske umuligt vilde det blive at undvære dette Hjem, naar nye Lovforanstaltninger om vanrøgtede og vanartede Børns Opdragelse træffes og Antallet af Børn, som skulde anbringes paa saadanne Steder, antagelig væsentlig vilde blive forøget. Dertil kommer, at Opdragelseshjemmet paa Himmelbjerg paa Grund af sin særlige Beliggenhed og med sine 60 à 70 Tdr. Land Skov foruden øvrige Landbrug, ca. 80 Tdr. Land Ager og ca. 40 Tdr. Land Hede og Tørveskær, giver Adgang til en Afveksling i Arbejdet, der viser sig at være i høj Grad heldig over for de her anbragte Børn. Naar hertil endelig føjes, at Forstander Budde og Hustru ved hele Hjemmets Indretning og Ordning have vist sig at have haft mange Aars Erfaring at støtte sig til, og at det er en sjælden skøn og sund Beliggenhed, Hjemmet har, kan det roligt siges, at det for Børnesagen i sin Helhed er af allerstørste Betydning, at der træffes en saadan Ordning, at Hjemmets Bevarelse i dets nuværende Skikkelse kan sikres. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Himmelbjerggaarden helst bør gaa direkte ind under Staten paa samme Maade som f. Eks. Bøgildgaard Institut eller omdannes til en selvejende Institution under Statens Kontrol, udtaler Overretsassessor Brun, at Forstandervalget, der altid er af største Betydning for en Anstalt, men ganske særlig for Himmelbjerggaarden, hvor Forstanderen skal være i Besiddelse af en saadan aandelig Overlegenhed over for Bestyrerne af de to Underafdelinger, at han formaar at paastrykke alle 3 Hjem samme Præg og faa det hele til at arbejde som en Enhed og efter samme Regler, vel kan sikres lige godt ved hvilken af de 2 ovenanførte Ordninger, Staten træffer, samt at det samme gælder over for en Del af de Ulemper, som der har vist sig at være ved de i rent privat Eje værende Børnehjem og Anstalter, særlig de pekuniære Bekymringer, som lamme Forstandernes og Forstanderinderens Lyst og Evne til at gøre for Børnene meget af, hvad der i og for sig kunde være rimeligt og ønskeligt. Naar han desuagtet for Himmelbjerggaardens Vedkom-

mende maa anse Formen selvejende Institution under Statens Overbestyrelse og Kontrol for den heldigste, ere Grundene hertil følgende: Her, hvor det drejer sig om Opdragelse af ukonfirmerede Børn, og hvor det altsaa ikke, som ved ældre Børn, er nødvendigt at have mere indgaaende reglementariske Bestemmelser, hvis Overholdelse Staten maa sikre sig, er det naturligt at bevare den mere private Karakter, som Børnehjem og Anstalter for ukonfirmerede Børn hidtil have haft. Dertil kommer, at en Statsanstalt vanskelig vil kunne tænkes at nyde godt af Velgørenheden, hvad enten man nu tænker paa de store Institutioners Tilskud som Classenske Fideikommis, Kriminal- og Politiretten, Sparekasser o. s. v., eller paa testamentariske Dispositioner eller paa det brede Publikums Bidrag. Men navnlig maa det fremhæves, at selvejende Institutioner ville have Udsigt til at faa mere ud af deres Pengemidler, end en Statsanstalt. Foreningen af 1837 har stadig Eksempler paa, med hvilken Redebonhed baade personligt Arbejde og f. Eks. Beklædningsgenstande, Kontorartikler, Husrum o. s. v. stilles til Raadighed enten gratis eller til nedsat Betaling. For Statskassen vilde naturligvis ingen gøre saadanne Ofre.

Børnehjemsforstander Christensen roser i sin Erklæring Himmelbjerggaardens Beliggenhed som sund og overordentlig smuk samt trods dens Nærhed ved et af de vigtigste Samfærdselscentre dog saa isoleret, at den Ro og Uforstyrthed, som er en væsentlig Betingelse for Opnaaelsen af tilfredsstillende Resultater for et Opdragelseshjem, er til Stede. Han omtaler tillige, at Ry Nørreskov omgiver Gaarden mod Nord og Øst, samt at der gennem den Plantage paa nogle og tredive Tusinde Træer, som Forstander Budde har plantet, vil blive skabt gode Betingelser for Læ. Jordens Bonitet er vel nok af ringe Beskaffenhed, men dens Ydeevne øges Aar for Aar. Bygningerne ere tidssvarende indrettede, lyse og luftige. Han finder, at Himmelbjerggaarden i alle Henseender er indrettet fortrinligt til sit Brug og har i alt væsentligt Betingelser for at kunne blive en Mønstersanstalt.

Bygningsinspektør Kampmann udtaler ligeledes i sin Erklæring, at Himmelbjerggaarden er højt beliggende under overordentlig venlige Omgivelser, med glimrende Udsigt over Skov og Sø. Hjemmet Nr. 1 gør Indtrykket af at være hensigtsmæssig indrettet, om end opført for smaa Midler, hvorfor det maa antages, at der i